(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 27 september 1996

om kampen mot olaglig anställning av tredjelandsmedborgare

(96/C 304/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna K1 och K2 i detta,

med beaktande av rådets rekommendation av den 22 december 1995 om harmonisering av åtgärder i kampen mot olaglig invandring och olagligt arbete samt om förbättring av kontrollåtgärderna på detta område [1],

med beaktande av rådets resolution av den 20 juni 1994 om begränsning av rätten till inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare till medlemsstaterna för anställning, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel K1.3 c i fördraget föreskrivs att kampen mot olaglig invandring, bosättning och arbete inom medlemsstaternas territorium när det gäller medborgare i tredje land betraktas som en fråga av gemensamt intresse.

Kampen mot olaglig anställning och mot utnyttjande av tredjelandsmedborgare bör kompletteras med åtgärder som syftar till att befrämja integrering av utländsk arbetskraft som lagligen vistas och arbetar inom medlemsstaternas territorium, genom att garantera dem tillgång till yrkesutbildning på lämpliga villkor.

Olaglig anställning kan snedvrida villkoren för fri konkurrens på den inre marknaden, å ena sidan genom att minska de sociala kostnaderna eller genom andra förmåner för arbetsgivarna å andra sidan genom att sänka den sociala skyddsnivån.

Denna rekommendation syftar till att förstärka samarbetet mellan medlemsstaterna med avseende på invandringspolitik i förhållande till tredje land.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS medlemsstaternas regeringar att tillämpa de principer som framförs nedan i syfte att bekämpa olaglig anställning av tredjelandsmedborgare.

I. Tillämpningsområde

Denna rekommendation avser tredjelandsmedborgare med undantag för

— familjemedlemmar till medborgare i unionen, vilka utövar sin rätt till fri rörlighet,

— medborgare i EFTA-medlemsstater som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och deras familjemedlemmar, vilka utövar sin rätt till fri rörlighet.

Denna rekommendation gäller inte tredjelandsmedborgare, om de befinner sig i en situation som täcks av gemenskapsrätten.

Denna rekommendation påverkar inte de tredjelandsmedborgares rättigheter, vilkas status regleras av avtal som gemenskapen, gemenskapen och dess medlemsstater eller en eller flera medlemsstater har slutit med tredje land, i den mån som dessa avtal innehåller bestämmelser som är mer gynnsamma i fråga om anställning.

II. Uppehålls- och arbetstillstånd

1. Tredjelandsmedborgare som önskar arbeta inom en medlemsstats territorium måste inneha de uppehålls- och arbetstillstånd som krävs enligt lag i medlemsstaten ifråga.

2. Den utövade verksamheten, arbetsplatsen, dess förläggning och arbetets utsträckning i tiden måste i enlighet med gällande lag överensstämma med innehållet i det tillstånd som har beviljats av medlemsstaten i fråga.

III. Sanktioner vid anställning av arbetskraft utan arbetstillstånd

1. Anställning av tredjelandsmedborgare som inte innehar nödvändigt tillstånd är förbjuden och bör leda

[1] EGT nr C 5, 10.1.1996, s. 1.

till sanktioner av straffrättslig och/eller administrativ art, i enlighet med den berörda medlemsstatens lag.

2. De sanktioner som avses i punkt 1 bör drabba, i enlighet med den berörda medlemsstatens lag, dem som anställer olaglig arbetskraft, samt dem som gynnar, underlättar eller befrämjar olaglig anställning.

3. Olaglig handel med arbetskraft, organiserad av enskilda eller i nätverk bör utgöra överträdelse och leda till rättsliga och/eller administrativa sanktioner, i enlighet med den berörda medlemsstatens lag.

4. De förfaranden som är avsedda för att vidta åtgärder mot anställning av arbetskraft som inte innehar nödvändigt tillstånd skulle kunna

— medge tillämpning av påföljder som är effektiva, avskräckande, adekvata och avpassade till allvaret i överträdelsen,

— medge indragning av eventuella extra förmåner eller andra fördelar som arbetsgivarna erhållit genom de konstaterade överträdelserna, särskilt vad gäller löner och kostnader som föreskrivs av gällande lag i varje medlemsstat.

Dessa förfaranden bör fastställa lämpliga mekanismer för rättslig kontroll.

IV. Samordning och samarbete mellan organ som är behöriga vad gäller kontroll

Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att samordna behöriga organs eller behöriga myndigheters insatser för att bekämpa olaglig anställning och att tredjelandsmedborgare utnyttjas, med hänsyn tagen till att specialiseringen av kontrollområdena bör kompletteras med nödvändig samordning och nödvändigt samarbete mellan de berörda organens insatser.

Samordningen skulle konkret kunna innebära förberedelse av gemensamma insatser, som utformas för de produktionssektorer, geografiska områden och tidsperioder, där och när överträdelser mot bestämmelser om anställning av utländska arbetstagare tycks vara koncentrerade.

Samarbetet skulle kunna ta sig följande uttryck:

— Stöd på begäran av ett av de behöriga organen till förebyggande åtgärder, såsom inspektionsuppdrag på arbetsplatserna, när objektiva tecken tyder på att dessa organs åtgärder kan hindras, bli omöjliga att genomföra eller utsättas för risk, av något slag.

— Stöd till inspektionsuppdrag i fall av allvarlig obstruktion mot de behöriga organen i deras kontrollverksamhet av den ekonomiska gråzonen.

— Punktinsatser på begäran om hjälp av behöriga organ i nödsituationer.

V. Utbyte av information

Medlemsstaterna bör utbyta information både bilateralt och inom rådet om kampen mot olaglig anställning när det gäller tredjelandsmedborgare och organiserade nätverk för olaglig handel med arbetskraft.

VI. Uppföljning av genomförande av rekommendationen

Rådet skall regelbundet, och första gången ett år efter antagandet av denna rekommendation, granska de framsteg som uppnåtts vad avser genomförande av principerna i denna.

Utfärdad i Bryssel den 27 september 1996.

På rådets vägnar
M. LOWRY
Ordförande